

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Stalna služba u
Slavonskom Brodu

03-02-2016

PRIMLJENO
[Signature]

72. PŽ-8/16-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Alice Pelicarić, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u nastavljenom stečajnom postupku nad stečajnom masom stečajnog dužnika VODOPRIVREDA-POŽEGA d.d. u stečaju, Požega, Industrijska 13d, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja JOZE PERIĆA iz Velike, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-1036/13-33 od 27. studenog 2015., u sjednici vijeća održanoj 25. siječnja 2016.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog upravitelja JOZE PERIĆA kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-1036/13-33 od 27. studenog 2015.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-1036/13-33 od 27. studenog 2015. odbijen je kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Jozе Perićа da se na teret troškova stečajnog postupka odredi isplata iznosa od 7.000,00 kn.

Prvostupanjski sud je donio navedenu odluku na temelju odredbe čl. 25. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 125/12 i 133/12; dalje: SZ), jer je ocijenio kako se radi o neosnovanom trošku stečajnog upravitelja. To stoga što je radnje pripreme i izvršene isplate vjerovnika trebao provesti sam stečajni upravitelj zbog čega nije postojala potreba da se za radnje pripreme i izvršenje isplate vjerovnika angažira treća osoba.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj ne navodeći konkretne žalbene razloge. U žalbi navodi kako je, radi isplate tražbina zaposlenicima, bilo potrebno izvršiti djelomične obračune plaća za 115 radnika koristeći olakšice i uzimajući u obzir razdoblje na koje se obračuni plaća odnose, pri čemu je trebalo popuniti IP-3 obrasce te ispisati naloge za plaćanje. To je posao koji stečajni upravitelj ne zna niti mora znati stručno obaviti. Zato je stečajni upravitelj sklopio ugovor o djelu s Ivanom Senjak koja je bila u obvezi stručno obaviti taj dio poslova, s tim da je stečajni upravitelj u prijedlogu raspodjele planirao sredstva. Stoga predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Odredba čl. 29. st. 1. i 2. SZ-a propisuje da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad te naknadu stvarnih troškova.

Iz podataka u spisu proizlazi kako su predmetom naknadne diobe bila novčana sredstva u iznosu od 488.985,66 kn koja su podijeljena (isplaćena) vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda-bivšim zaposlenicima stečajnog dužnika. Isto tako iz spisa proizlazi kako je stečajni upravitelj zahtijevao isplatu nagrade(i) za radnje obavljene za obračun plaća bivših zaposlenika stečajnog dužnika, za koje sada tvrdi da je angažirao treću osobu na temelju ugovora o djelu (list 12. spisa). Na temelju tog zahtjeva stečajnog upravitelja, pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda od 31. listopada 2014. stečajnom upravitelju određena je nagrada za izvršene poslove u postupku naknadne diobe u iznosu od 10.000,00 kn neto, pri čemu je sud uzeo u obzir opseg poslova koje je stečajni upravitelj proveo radi isplate sredstava (list 14. spisa).

Odredbom čl. 25. SZ-a propisane su dužnosti stečajnog upravitelja. Tako je propisano kako je stečajni upravitelj dužan pripremiti isplatu vjerovnika i nakon odobrenja izvršiti isplatu (st. 1. t. 10. SZ-a).

Prvostupanjski sud je u smislu citirane odredbe, pravilno ocijenio kako nije postojala potreba da se za provođenje naknadne diobe i isplate vjerovnika angažira treća osoba po osnovi ugovora o djelu, jer je postupak naknadne diobe odnosno radnje pripreme i izvršenje i isplate vjerovnika trebao provesti sam stečajni upravitelj.

Osim toga, i odredbom čl. 173. st. 2. SZ-a je propisano kako će stečajni upravitelj sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika dužnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka koje je u obvezi iskazati u bruto i neto iznosu i predložiti na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja navodi žalitelja kako je bilo potrebno angažirati treću osobu za obračun plaća radnika, s obzirom na

to da je to bila dužnost stečajnog upravitelja. S tim da iz spisa proizlazi kako je stečajni upravitelj taj obračun, za koji sada tvrdi da je angažirao treću osobu, prethodno izvršio sam što proizlazi iz njegovog prijedloga od 4. ožujka 2014. (list 12. spisa), a što je sud uzeo u obzir prilikom odlučivanja o nagradi za rad stečajnog upravitelja u rješenju od 31. listopada 2014.

Slijedom navedenoga, predmetnu žalbu trebalo je odbiti kao neosnovanu i pobijano rješenje potvrditi na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.

U Zagrebu 25. siječnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DR. SC. SRĐAN ŠIMAC, v.r.

Za točnost opravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Matijević
BRANKICA CURMAN